

denne Act med Hensyn til de forskjellige Landsdele af samme Magtfuldkommenhed og af samme Retsgrund, saa har man ikke Ret. Ligeoverfor de andre Landsdele, som ikke have noget constitutionelt Krav paa Medvirkning, udsteder Hans Majestæt Statsacten ifølge sin kongl. Magtfuldkommenhed alene; ligeoverfor Kongeriget Danmark udsteder han Statsacten ikke ifølge sin kongl. Magtfuldkommenhed alene, men ifølge sin kongl. Magt i Forening med Rigsdagens Beslutning, og altsaa kommer han ved vor Beslutning ikke i samme Stilling ligeoverfor de forskjellige Landsdele, naar man ved „samme Stilling“ vil tænke sig Andet, end at han kan udstede en Act, hvortil det Samme staaer.

Der salet Uttringer fra den høitærede Premierministers Side, som siden syntes at modificeres ved Uttringer af den ærede Udenrigsminister med Hensyn til fremtidig Medvirken ved Thronfølgeordningen, naar den nu fassatte Ordning var udløben. Der er her ikke faa meget Spørgsmaal om Grundlovens § 4 som om dens § 15, i hvis Slutning der staaer: „Er der ingen Thronfølger, vælger den forenede Rigsdag en Konge og fassatter den fremtidige Arvesølge“. Der er altsaa ved Danmarks nuværende Grundlov, for det Tilfælde, at den nu i Overensstemmelse med Grundlovens § 4 tilveiebragte nye Arvesølge udløber, fassat en constitutionel Medvirkning til Ordning af Sagen. Det er nu ganske vist, at Medvirkningen i den Form, som er omtalt i § 15, ikke kan finde Sted, men det er paa den anden Side, troer jeg, klart, at § 15 ikke directe ophæves ved vore Forhandlinger og Beslutning i denne Sag. Det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor denne Sag, hvorledes den i Grundlovens § 15 tilfagte Ret, der ikke kan komme til Anvendelse i den der foreskrevne Form, skal ordnes, og hvad der skal sættes istedet derfor. Det er et Spørgsmaal, som kommer frem, naar vi forhandle om Fællesforfatningen, og jeg har blot villet udhæve, at jeg ikke troer, at der ved hvad vi her beslutte, forandres Noget i dette Punkt. Men paa den anden Side fremkom der fra den ærede Rigsdagsmand for Holstet Amts 2den Valgtreds (Scherning) Uttringer i en ganske mod-

sat Retning; thi, hvis jeg ikke aldeles misforstod ham, antydede han, at herefter var Arvesølgeordningen Gjenstand for Afgjørelse ved en simpel Lov. Det troer jeg, ingenlunde er Tilfældet. Jeg troer, at, naar denne Arvesølge er vedtagen, er der ikke givet nogen lovlig Afgang til at forandre den; den er uforanderlig fassat, i det Ringeste er der intet Sted i Grundloven, det jeg veed, hvoraf man fulde kunne udlede, at der herefter kunde forhandles om Arvesølgens Ordning i Form af en simpel Lov. Jeg fattede ikke ganske, hvorledes Uttringerne i denne Retning stode i Forhold til hvad der fra en anden Side blev sagt om den Indskrænkning, der i hele denne Sags Behandling fulgte af Holsteens Forhold til det tydske Forbund. Jeg har anført dette just for at fremhæve, at ligesaa lidt som jeg ønsker, at der ved Afstemningen skal fremkomme Noget, som ikke har bestemmende og bindende Kraft, ligesaa meget ønsker jeg, at vi maae erindre, at Uttringer, som fremkomme under Forhandlingen, ikke i og for sig have nogen Betydning. Hvad der faaer Betydning, det er ene og alene hvad der staaer i den tagne Beslutnings Ord.

Tiemroth. Jeg ønskede blot at tilføie et Par Ord med Hensyn til den høitærede Udenrigsministers Bemærkning angaaende det Ord Statsact, der udtryffeligt er nævnt i den Omredaction, der under Nr. 6 er gjort af det Forslag, som han selv troer nærmest at kunne slutte sig til.

Jeg troer, at det er tjenligt, at det nævnte Ord staaer der, naar der tænkes paa at bevare en constitutionel Forfatning. Det Samtykke, vi her give, gaar ikke blot ud paa en Forandring i Arvesølgen, men netop paa en Forandring ved en Statsact, der omfatter det hele Monarchie. Naar Danmark skal have en ny Arvelov i Forbindelse med de andre Landsdele ved en Statsact, saa troer jeg, at det idetmindste var godt, at have et saadant Samtykke. Rigsdagens Samtykke alene omfatter ikke en Forandring undtagen ved en sædvanlig Lov. Grunden, hvorfor vi holde derpaa, er den, at Folket, saaledes som i ældre Tider, maa bevares en Berettigelse til at tale i Alt hvad der angaaer Arvesforandringer. Men den ærede Minister har givet saa berolligende For-